न्तम्। सर्व्वानुभूमात्मानꣳ सम्पराये" इति। 'येन' परब्रह्मरूपेण, 'तेजसा' चैतन्येन, 'इद्धः' प्रकाशितः सन्, 'सूर्य्यः' लोके 'तपति', अतएव ज्योतिषां ज्योतिरित्युपनिषद्याम्नायते। किञ्च 'येन' 'तेजसेद्धः' प्रकाशितः, 'पिता' 'योनियोनौ' तत्तज्जन्मनि 'पुत्रेण' युक्तो भवति। पुत्रश्च 'पितृमान्' भवति, सूर्य्यतापः पितृपुत्रादिव्यवहारः, सर्व्वोऽपि परब्रह्माधीन इत्यर्थः। 'सर्व्वानुभूं' सर्व्वस्य जगतः साक्षित्वेन प्रकाशकत्वादनुभवितारं, 'तं', 'बृहन्तं' परिपूर्णं परमात्मानं, 'सम्पराये' परलोकगमनवेलायां, 'अवेदवित्', 'न मनुते' अजानाति, तस्य वेदव्यतिरिक्तप्रमाणान्तरागोचरत्वात्॥

(१८) अथाष्टादशमाह। "एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य। न कर्म्मणा वर्द्धते नो कनीयान्॥ ७॥ तस्यैवात्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्म्मणा लिप्यते पापकेन" इति। 'ब्राह्मणस्य' परब्रह्मरूपस्य यो 'महिमा', सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेति प्रतिपादितस्वरूपविशेषः, स 'एष नित्यः' विनाशरहितः। तत् कथमिति तदेवोच्यते। ज्योतिष्टोमाश्वमेधादिरूपेण पुण्येन 'कर्म्मणा' 'न' 'वर्द्धते' नोत्कृष्टं जन्म प्राप्नोति। महापातकोपपातकरूपेण 'कर्म्मणा' 'नोकनीयान्' निकृष्टं जन्म न प्राप्नोति। 'तस्यैव' ब्रह्मणः, 'पदवित्' स्वरूपज्ञानी, 'तस्यैवात्मा' भवति, ब्रह्मवित् ब्रह्मैव भवतीत्यादि श्रुतिभ्यः। अतः 'तं' बृहन्तं परमात्मानं वेदमुखात् 'विदित्वा' 'पापकेन' अत्यन्तकुत्सितेन 'कर्म्मणा' 'न' 'लिप्यते'। पुण्यं पापं चेत्युभयमपि कर्म्म शरीरप्रदत्वादत्यन्त-